

ференцій зі сплавів із пам'яттю форми. Він також є постійним членом оргкомітету найавторитетнішої міжнародної конференції з мартенситних перетворень (ICOMAT), яку регулярно проводять, починаючи з 1977 р.

Велику увагу ювіляр приділяє підготовці наукових кадрів. Серед його учнів два доктори і вісім кандидатів наук, у тому числі й один громадянин Бельгії і один ФРН. Протягом багатьох років Ю.М. Коваль викладає спеціальні курси для студентів Київського відділення МФТІ.

Наукову діяльність Юрій Миколайович поєднує з науково-організаційною роботою. Протягом кількох років він був членом Наукової ради АН СРСР з проблеми «Фізика металів і сплавів», членом Наукової ради ДКНТ з розділу «Нові матеріали

та речовини», головою робочої групи програми «Нові металеві матеріали», членом редколегії двох наукових журналів.

Нині Ю.М. Коваль — член ради Державного фонду фундаментальних досліджень при Кабінеті Міністрів України.

У 1995 р. йому присвоєно звання заслуженого діяча науки і техніки України. Учений — лауреат Державної премії УРСР у галузі науки і техніки (1984), спільної премії АН СРСР та Польської Академії Наук (1987), премії ім. Г.В. Курдюмова Національної академії наук України (1999).

Наукова громадськість, колеги та друзі сердечно вітають Юрія Миколайовича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, активного довголіття, невичерпної енергії для реалізації всіх творчих задумів.

70-річчя члена-кореспондента НАН України В.П. ХИЛІ

11 січня виповнилося 70 років знаному хімікові-органікові члену-кореспонденту НАН України Володимирові Петровичу Хилі.

В.П. Хилія народився 1939 р. у м. Радомишлі Житомирської області. Після закінчення школи в 1956 році вступив до Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. Упродовж 1962–1966 рр. він навчався в аспірантурі цього ж закладу на кафедрі органічної хімії. У 1967 р. під керівництвом академіка НАН України А.І. Кіпріанова Володимир Петрович захистив кандидатську дисертацію «Цианиновые красители, построенные из азотистых гетероциклов, включающих α-углеродные атомы полиметинового хромофора», а в 1986 році — докторську дисертацію «Модифицированные флавоноиды,

изофлавоноиды и азотсодержащие гетероциклические системы на их основе». Протягом 1998–2004 рр. він був завідувачем кафедри органічної хімії КНУ ім. Т.Г. Шевченка. У 2000 р. його обрано членом-кореспондентом Національної академії наук України.

У КНУ ім. Т.Г. Шевченка професор В.П. Хилія постійно викладає загальний курс органічної хімії, спецкурс із стереохімії, розробив і викладає спеціальні курси з хімії вуглеводнів, біоорганічної хімії та хімії низькомолекулярних біорегуляторів. Учена рада університету неодноразово визнавала його найкращим викладачем року. У 1997 р. Володимир Петрович одержав звання соросівського професора.

На кафедрі органічної хімії вчений започаткував новий напрям наукових дослід-

джен, на основі якого було створено спеціалізацію — хімію природних сполук. Це синтез і дослідження властивостей одного з найбільших класів природних кисневмісних гетероциклічних сполук: флавоноїдів та ізофлавоноїдів та їхніх гетероаналогів, тобто модифікованих флавоноїдів та ізофлавоноїдів. Модифікування флавоноїдів шляхом заміни арильного замісника в класичній структурі флавону або ізофлавону на гетероциклічний приводить до принципово нового типу органічних сполук: 2-гетарил-, 3-гетарилхромонів та їхніх структурних ізомерів — 3-гетарилкумаринів.

В.П. Хіля створив школу модифікованих флавоноїдів та ізофлавоноїдів, підготував 4-х

докторів та 17 кандидатів наук. Він автор понад 350 наукових праць, 10 літературних оглядів, співавтор монографії та 3 підручників для вищих навчальних закладів (зокрема, «Курсу органічної хімії»), має 102 авторські свідоцтва.

Упродовж 1992–2000 рр. учений був заступником голови експертної ради ВАК України з хімічних наук. Він член спеціалізованих рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій при КНУ ім. Т.Г. Шевченка та Інституті біоорганічної та нафтохімії НАН України.

Наукова громадськість, колеги та учні щиро вітають Володимира Петровича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, нових звершень та успіхів.

70-річчя члена-кореспондента НАН України А.В. РИНДИЧ

18 січня виповнилося 70 років провідному вченому в галузі молекулярної біології членові-кореспондентові НАН України Аллі Володимирівні Риндич.

Закінчивши з відзнакою Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка, А.В. Риндич отримала призначення на роботу в сектор молекулярної біології та генетики, нині — Інститут молекулярної біології та генетики НАН України. З цим науковим закладом пов'язана вся наукова діяльність дослідниці. Тут вона пройшла шлях від старшого наукового співробітника (1979) до завідувача відділу молекулярної онкогенетики (нині — відділ функціональної геноміки), який Алла Володимирівна очолює з 1992 р.

А.В. Риндич — визнаний учений у галузі експериментальної онкології, яка збагатила біологічну науку фундаментальними працями першорядного значення. Її дослі-

дження присвячені вивченню організації, регуляції та експресії онковірусних і евкаріотичних генів у нормі та в злоякісних пухлинах. Вона є одним із засновників сучасної біотехнології. Уперше в нашій країні Алла Володимирівна одержала фермент зворотної транскриптази та здійснила синтез евкаріотичного гена. За її участі налагоджено високоякісне виробництво цього ферменту для потреб країни та всієї Східної Європи, що стало базою для проведення досліджень у галузі молекулярної біології, молекулярної генетики, експериментальної онкології і сучасної біотехнології. Важливим внеском у сучасну мікробіологію стали роботи А.В. Риндич, присвячені дослідженню геномів ретровірусів та онкогенів, специфічності вірусної інтеграції і шляхів адаптації ретровірусів сарком до неспецифічних хазяїв.